

NỖ BUỒN TỪ CHỨC

Nguyễn Quý Đại

Con người sinh ra bé bỏng với hai bàn tay trắng, lúc già từ cuộc đời cũng với đôi tay trắng không mang theo được tiền bạc, vật chất hay địa vị. Nhìn lại những vua chúa Ai Cập thời xa xưa xây những đền đài, Kim tự tháp vĩ đại, những ngôi mộ chôn sâu dưới núi với đầy đủ kho tàng vàng bạc, châu báu như lúc sống. Những nơi này đã bị kẻ cướp đào ăn cắp báu vật. Để bảo vệ di tích lịch sử văn minh của Ai Cập cổ đại, các nhà khảo cổ học đã khai quật mang về lưu giữ trong viện bảo tàng ở Cairo. Những di tích trên yên nghỉ ngàn thu và trở thành nơi du lịch ôn ào không còn vẻ trang nghiêm. Cuộc đời này không có gì tồn tại vĩnh viễn, sống phải có nhân hậu

để đời sau con cháu còn hưởng ân phúc „*gieo nhân nào thì gặt quả đó*“. Dù con người sống phải tranh đấu để vươn lên nhờ đôi bàn tay và khối óc suy nghĩ, nhưng cần dựa trên nền tảng đạo đức biết người biết ta, biết liêm sỉ, biết tự trọng biết sai trái... Thế giới Tây Phương văn minh, tiến bộ chính quyền luôn luôn tiếp nhận sự phê bình, chỉ trích để sửa đổi những điều sai, Tại Đức cũng như Mỹ những người trong năm qua phải từ chức, không thể bám vào quyền lực chỉ vì dư luận không tốt về họ như:

* Tổng thống Đức, Christian Wulff 52 tuổi đã từ chức trước những cáo giác của dư luận về một số vụ bê bối lạm dụng quyền lực khi nhật báo Bild đặt nghi vấn về khoản 500.000 euro, tiền vay của vợ ông Geerkens để mua nhà, giận mất khôn ông tìm cách ngăn tờ Bild không đăng bài về sự việc, ông đã để lại một tin nhắn bực bội vào số điện thoại chủ bút tờ báo Bild... Từ đó những lời cáo buộc về những hành vi sai phạm của tổng thống Wulff báo chí bắt đầu rộ lên chỉ trích liên tục khi ông còn là thủ tướng tiểu bang Saxony. Nghị viện tiểu bang khi đó đã chất vấn ông Wulff về quan hệ làm

ăn với doanh nhân Egon Geerkens. Do sức ép của dư luận về một số vụ bê bối khiến ông không thể tiếp tục cầm quyền và phải từ chức. Khi từ chức ông ngậm ngùi nói : „*nước Đức cần một tổng thống không chỉ có được sự tin tưởng của đa số, mà phải là của tuyệt đại đa số người dân*“.

* Bộ trưởng Quốc phòng Đức, Ông Karl-Theodor zu Guttenberg 39 tuổi là dòng dõi quý tộc người được xem là ứng viên sáng giá cho vị trí thủ tướng tương lai của Đức, phải từ chức sau khi ông bị cáo buộc những đoạn văn sao chép tài liệu của người khác trong luận án tiến sĩ tại Đại học Bayreuth. Ông Guttenberg tự nguyện từ bỏ học vị tiến sĩ, và tuyên bố quyết định từ chức, ông Guttenberg cũng cho biết ông sẽ từ bỏ mọi vị trí chính trị.

* Đại tướng Petraeus tốt nghiệp trường võ bị West Point, nhập ngũ vào năm 1974. Ông từng đứng đầu lớp tại trường Chỉ huy và Tổng tham mưu quân đội Mỹ năm 1983, sau đó nhận bằng tiến sĩ ngành quan hệ quốc tế tại đại học Princeton là một người hùng, một danh tướng của Hoa Kỳ. Ông là chỉ

huy quân đội Mỹ tại Afghanistan, trước đó chỉ huy lực lượng đa quốc gia trong cuộc chiến Iraq. Về hưu Petraeus được bổ dụng nắm quyền Giám Đốc Tình Báo Trung Ương CIA của Hoa Kỳ vào tháng 7 năm 2011. phải từ chức ngày 9.11.2012 vì tội ngoại tình với cô Paula Broadwell là một mỹ nhân tài sắc vẹn toàn, một cựu thiếu tá, cũng tốt nghiệp trường võ bị West Point. Paula Broadwell trở thành nổi tiếng khi cho ra mắt tác phẩm viết về cuộc đời và binh nghiệp lẫy lừng của tướng Petraeus, có tựa đề: “All in: The Education Of Gen. David Petraeus”.

Trái lại những nước chận tiền, độc tài thì còn nhiều chuyện „*thâm cung bí sử*“ che đậy, giấu giếm, dài như chuyện „*một ngàn lẻ một đêm*“ nào tham nhũng, hối lộ, mua quan bán chức, một tập đoàn sâu bọ ăn hại đất nước, cướp đất của dân ... vì họ thiếu căn bản đạo đức, không có trình độ văn hóa, bằng cấp “đỏm”, chuyên môn kém nhưng dùng quyền lực để ngồi trên đầu dân tộc, cai trị theo lối „*Cha truyền con nối*“ hay „*họ sinh đời cha để cũng cố đời con*“. Người nào đụng tới gia đình họ sẽ bị trừ dập, bị bỏ tù...

Để độc giả so sánh giữa tự do và độc tài, tôi mạn phép trích đoạn "Suy gẫm những lời tuyên bố nổi bật của năm 2012" của Phương Tôn trên trang khoaocnet.com.

„Nền kinh tế Việt Nam hiện nay xuống dốc, đứng bên bờ vực thẳm nợ nần chồng chất lạm phát, thất nghiệp dâng cao như sóng triều nên một vị dân biểu Quốc hội có lòng với quê hương dân tộc đã sốt ruột lên tiếng đòi ông từ chức. Ông không chịu lùi bước trước những thất bại thảm hại do chính phủ của ông

gây ra và vẫn kiên trì bám trụ „*Trong sự nghiệp của mình, tôi không có chạy, không có xin, không thoái thác, từ chối nhiệm vụ nào Đảng phân công. Tôi sẽ tiếp tục thực hiện công việc mà Đảng và nhà nước giao phó*“. Một mình làm chưa đủ ông kéo thêm hai cậu con trai và cô con gái giữ những chức vụ tối quan trọng có quyền lực để “*cha truyền con nối*“.

Ông thù ghét nhất là tham nhũng vì ngay khi nắm chức Thủ Tướng vào tháng 5.2006, ông đã khẳng khái “*Không diệt được tham nhũng thì xin từ chức ngay*“. Sáu năm sau, khi tham nhũng vẫn lộng hành, tại Đại học Quốc Gia Sài Gòn ông lại lớn tiếng “*phòng chống tham nhũng không phải chỉ bằng pháp luật mà còn ở vấn đề con người*“. Ở con người, quan trọng nhất là giáo dục. Trong giáo dục, quan trọng nhất là nhân cách. Ở nhân cách, quan trọng nhất là “*lòng tự trọng*“...<http://bit.ly/TZIVri>.

Mong người dân trong nước nhìn lại thực trạng đất nước và đời sống của dân tộc, để so sánh phán xét công minh giữa công và tội... Năm mới 2013 kính chúc độc giả nhiều sức khỏe, hạnh phúc, niềm vui, may mắn và an lạc.

Nguyễn Quý Đại